

az Alkotmánybíróság Főtitkára,
Dr. Bitskey Botond úr
részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00094-2/2020	
Érkezett: 2020 MÁRC 03.	
Példány: 1	Kezei iroda:
Melléklet: 0 db	<i>ds</i>

tárgy: alkotmányjogi panasz
kiegészítése
kelt: Budapest, 2020. év 02. hó
27. nap
ügyszám: IV/94-1/2020.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

nevében és képviselőként eljárva, korábban benyújtott, és IV/94-1/2020. ügyszámon nyilvántartott alkotmányjogi panaszomat – a panaszban foglaltak fenntartásával – a 2020. január. 29. én átvett tájékoztatásuk szerint az alábbiakkal

egészítem ki:

0. Előzmények

Köszönettel vettük az Alkotmánybíróság Főtitkárának, Dr. Bitskey Botond Úrnak a 2020. év 01. hónap 23. napján kelt levelét, amelyben lehetővé tették, hogy alkotmányjogi panaszunkban felhozott érveinket elmélyíthessük. Élve az említett levélben tett szíves felajánlással, az abban foglalt felhívásnak és útmutatásnak megfelelően készítettük el jelen beadványunkat.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Panaszunk alkotmányjogi érvelésének kiegészítése

Meglátásunk szerint a Kúria alaptörvény-sértő Ítéletének vizsgálatakor az Alaptörvény Magyarország jogállamiságát kimondó B) cikkét, és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot biztosító XVIII. cikkét együttesen kell értelmezni. Az Alaptörvény B) cikke kimondja:

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk deklarálja:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság által gyakorlatában¹ is hivatkozott *Beian kontra Románia (30658/05)* ügyben az EJEB rögzítette, hogy **az a gyakorlat, melynek során a legfelsőbb bírói fórum hasonló ügyekben eltérő döntést hoz, már önmagában ellentétes a jogbiztonság követelményével** és ilyen helyzetben a bíróság a követendő jogértelmezés kialakítása helyett **maga válik a jogbizonytalanság forrásává**, aláírva ezzel az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat.²

Belátható, hogy az Alaptörvény B) cikke által biztosított jogállamiság részét képező jogbiztonságról pedig aligha beszélhetünk, ha a jogalkalmazás sarokköve, a legfelsőbb bírói fórumként működő Kúria kénye-kedve szerint hozza meg döntéseit, mit sem törődve azzal, hogy azok a bíróságokon és a hatóságokon keresztül a mindennapi életbe **leszivárognak**, és **meghatározó befolyással** vannak az adóalanyok jogkövetésére.

A bírói jogértelmezés alkotmányosságával foglalkozott az Alkotmánybíróság 3026/2015. (II. 9.) AB határozatában. Az Alkotmánybíróság rögzítette:

*„A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy **a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.**”*

3173/2015. (IX. 23.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a jogszabályok kitágítása már inkább jogalkotás, mely sérti a bíróságok törvényeknek való alávetettségét:

*„**Egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét.**”*

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozatban az Alkotmánybíróság továbbá megfogalmazta:

*„Az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. **A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírói eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.**”*

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB számú határozata kifejezetten a bíróságok indokolási kötelezettségével foglalkozott, és rögzítette:

„Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között

¹ 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat [51] bekezdés

² Beian v Romania (30658/05) § 39.

*működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy **a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.***

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában tehát rögzítésre került azon szempontrendszer, melynek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósági jogértelmezésnek meg kell felelnie. A bírósági jogértelmezésnek az Alaptörvényben előírt elveknek meg kell felelnie, a bíróságnak döntését kellő mélységű indokolással kell ellátnia, a döntéshozatal nem válhat önkényessé, egy szabályozás önkényes kitérítése pedig contra legem jogalkalmazásnak, azaz lényegében jogalkotásnak minősül, melyre a bíróságoknak az Alaptörvény 25. cikke értelmében nincs lehetősége:

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Bíróság a rendes és a közigazgatási bíróság.

Az Alaptörvényben foglalt pártatlan és tisztességes bírói eljáráshoz való jognak álláspontunk szerint mindenképpen részét képezi, hogy a bíróság nem jogalkotó, hanem jogalkalmazó szereplőként eljárva értelmezze a jogszabályokat.

Meglátásunk szerint pártatlan bíróság által tisztességes eljárásában meghozott ítéletnek nem nevezhető az a döntés, amely az adózóktól sem a jogszabály, sem a joggyakorlat által korábban soha el nem várt okirat meglétét teszi kötelezővé. Az ügy iratait áttekintve azonban pontosan ez történt: a **Kúria Ítélete a Panaszostól elvárja a kifizetési pénztárbizonylatok rendelkezésre állását, noha a Panaszos a vizsgált időszakban nem is tudhatott arról, hogy a jogrend vele szemben ilyen követelményt támaszt, így annak megfelelni sem tudott.** Az Ítélet azonban egyértelműen a Panaszos terhére értékelte, hogy nem álltak rendelkezésére a kifizetési pénztárbizonylatok, mely eljárása sérti a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot, nem nevezhető egyébnek, mint **justizmord**.

Önkényesen meghozott, a szabályozást a végletekig tágító döntésével a Kúria egyértelműen nem jogalkalmazóként, hanem **jogalkotóként vett részt az eljárásban**, ráadásul Ítélete a jogbiztonság követelményét is sérti, ezáltal alaptörvény-sértő.

Álláspontunk szerint tisztességtelen és így alaptörvény-sértő a Kúria Ítélete abban a vonatkozásban is, hogy **indokolása nem tér ki a korábban hasonló ügyekben született, és mind a Bíróság, mind a Panaszos által hivatkozott joggyakorlatra**, közelebbről arra, hogy attól mi okból tért el Panaszos hátrányára.

Az Alaptörvény XIII. cikke a tulajdonhoz való jogot intézményesíti:

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az ügy irataiból egyértelmű, hogy az adóhatóság a Panaszosnál adókülönbözetet és adóbírságot állapított meg, melyek összegét az elsőfokú Bíróság mérsékelte, ennek megfelelően a Panaszosnak az Állammal szemben fennálló köztartozása is mérséklődött.

Abból kiindulva tehát, hogy fentiek szerint a támadott Ítélet alaptörvény-sértő, kimondható, hogy az elsőfokú Bíróság ítéletét hatályon kívül helyező Kúria Ítélet sérti a Panaszos tulajdonhoz való jogát is, amennyiben a tisztességtelen eljárásban meghozott Ítélet következményeképpen **a Panaszos köztartozása számszerűsíthetően növekszik, ám minderre alaptörvény-ellenes döntés útján kerül sor.**

Az Alaptörvény XXIV. cikke kimondja:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A Kúria Ítélete álláspontunk szerint közvetve megsértette a Panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, amennyiben az Ítélet az adóhatóság határozatait jogszerűtlennek minősítő elsőfokú Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. Tekintve, hogy fentiek szerint az Ítélet pártatlannak nem nevezhető, tisztességtelen eljárás eredménye, így annak a Panaszos keresetét elutasító, **az adóhatósági határozatokat hatályukban fenntartó rendelkezése közvetve sérti a Panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát is.**

3. Véggkövetkeztetés

Fenntartjuk tehát azon álláspontunkat, hogy a Kúria támadott Ítélete a jogállamiság követelményével ellentétes, sérti a Panaszos pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, továbbá tulajdonhoz és tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

Kérjük tehát a tisztelt Alkotmánybíróságtól a fentiek figyelembevételét és az alkotmányjogi panaszunkban foglaltak teljesítését!

Köszönjük, hogy érveinket megfontolják!

Tisztelettel:

